

Прищепя Вікторія Андріївна

1 курс, факультет соціології і права,
НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Покулита І. К., к. філос.н. доцент
кафедри філософії ФСП НТУУ «КПІ»

Естетика краси та мова сучасного танцю

Кожне мистецтво має свою образність у тій чи іншій сфері об'єктивної реальності, тому й наповнюється тільки йому притаманними закономірностями. Для початку можна зазначити те, що даному мистецтву відповідає особливе художнє перетворення світу.

Споконвіків танець вважався одним з найяскравіших та найвиразніших видів мистецтва. Недарма танцем називають те мистецтво, де художні образи створюються засобами пластичних рухів людського тіла . Продовж багатьох років види танцю постійно змінювались та ставали все більш колоритнішими. До сьогодні нам відомі і народні танці ,які займають значне місце в культурі кожного етносу , і історичні танці , що здебільшого є європейськими танцями , які були популярні в певну епоху на балах знаті , і балет , де засобами танцю є передання персонажами емоцій у виставі з цілісним сюжетом та інші відомі для нас види та стилі.

Не зважаючи на колорит та багатоманітність цього мистецтва воно все одно продовжує еволюціонувати . Протягом десятиків років ми можемо спостерігати все нові й нові різновиди цієї естетичної краси. Представником одного з видів танцю , що протягом багатьох років все вдосконалюється та вдосконалюється є вуличні танці.

Вуличний танець, офіційно відомий як народні танці, відноситься до танцювальних стилів, незалежно від країни походження - що склалася за межами танцювальних студій в будь-якому доступному відкритому просторі, наприклад, вулиць, танцювальних вечорів, парків, шкільних дворів, нічних клубів. Вони часто мають імпровізаційний і соціальний характер, заохочуючи взаємодію і контакт з глядачем та іншими танцюристами. Ці танці є частиною народної культури

географічного району, звідки вони родом. Прикладом вуличного танцю є popping, який стрімко займає свою нішу в Україні з кінця XX століття.

Popping є один з оригінальних фанк стилів, які прийшли з Каліфорнії в 1960-і роки 1970-і роки. Він заснований на техніці швидкого скорочення та розслаблення м'язів, щоб викликати ривок в тілі танцюриста, так званий «pop» або «hit». Це робиться безперервно в ритмі пісні у поєднанні з різними рухами і позами.

В якості одного з перших стилів фанку, popping тісно пов'язаний з танцем під назвою hip-hop. Саме назва popping є загальним терміном для групи тісно пов'язаних стилів і технік, які часто поєднанні між собою, деякі з яких рідко можна побачити за межами контексту цього танцю такі як waving, gliding, king tut, finger tut, strobbing, slow motion і т.д. Кожен з цих стилів має своє значення і ніби переносить тіло танцюриста у іншу реальність. Для прикладу, waving заснований на утворенні ефекту проходження хвилі по тілу, суть полягає у відчутті того, що тіло стає водою, gliding – це ковзання стопами по підлозі, утворюючи ефект ковзання по повітрю.

Цей танець можна побачити у боях, де учасники намагаються перевершити один одного в очах натовпу, надаючи можливості для імпровізації і фрістайлі рухів, які рідко з'являються в шоу та виставах, такі як взаємодія з іншими танцюристами і глядачами. Він об'єднує учасників, формує нові враження.

Таким чином, вуличні сучасні танці постійно розвиваються і доповнюються новими стилями. Основним чинником цього прогресу є бажання молоді спілкуватися, не лише в соціальних мережах, але й «мовою танцю», незалежно від того у якій частині світу ти проживаєш, де можна без обмеження донести до всіх свої внутрішні переживання, радість, мрії.